

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 35. Articuli rejecti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX. tum conquesti essent, Ansegisus nihil amplius in hac ultima Sessione quam prima die impetravit. Nihil immutatum, & exinde quidem Archiepiscopus Senonensis Titulo Primatis in Gallis & Germania gaudet, sed nulla annexa est Jurisdictionio. Tum Petrus Episcopus Fori Sempronii & Joannes Tuscanensis ad Imperatoris Palatium se conferunt, & Imperatricem Richildem coronam in capite gestantem in Concilium inducunt. Illa apud Imperatorem stante, omnes consurgunt, & Leo Gabiensis atque Joannes Tuscanensis, Papæ, Imperatori, Imperatrici, ceterisque, ut consuetudo ferrebat, acclamant. Leo vero Legatus ultimas preces peregit. Hic fuit Concilii istius exitus.

§. XXXV.

Articuli rejeçti.

to. 9. p. 290. Articuli, quorum Scriptor Annalium Bertinianorum mentionem facit, & tantopere contemnit, novem sequentes fuisse creduntur, qui in aliis Exemplaribus, apposita die decima sexta Julii, Sessione ultima, anno octingentesimo septuagesimo sexto occurrunt. In his Articulis legitur: *Ludovico Imperatore fatis Junio, Joannes Papa Regem Carolum, missis ad eum Gaderico Episcopo Velitrensi, Formoso Portuensi, & Joanne Aretino*

invitavit, ut Romam veniret, eum Eccle-
 siae S. Petri Tutorem elegit, & Roma-
 num Imperatorem coronavit. Nos igitur
 Papae mandatis morem gerentes, omnia
 quae egit, confirmamus. Concilio Roma-
 nae congregato, priusquam advenisset Im-
 perator, Pontifex, omnibus consentienti-
 bus, datis ad Ludovicum Regem & ejus
 filios, ad Archiepiscopos, Episcopos, Ab-
 bates, ceterosque ipsius regni Optimates
 Epistolis, auctoritate Apostolica hortatus
 est, ne regnorum pacem turbarent, in
 Provincias Imperatoris non irrumperent,
 dum venissent ad conferendum de his
 negotiis, & Papa inter ambos fratres Re-
 gnorum jura, pro ratione Ministerii
 sibi a Deo commissi, (*) definivisset. O-
 do Episcopus Bellovacensis has Epistolas
 deferre jussus, eas bis reddere voluit, sed
 nemo fuit, qui reciperet. Quin imo Lu-
 dovicus Rex instructo exercitu fratris
 sui regnum invasit, depopulatus est, at-
 que ipso auctore caedes, sacrilegia innu-
 meraque alia flagitia perpetrata.

Papa tot malis commotus, Joannem
 Tuscanensem, & Joannem Aretinum E-
 piscopos protinus misit cum Epistolis, in
 qui-

002

(*) Horum Articulorum Auctor in illa sen-
 tentia fuit; Summos Pontifices posse pro suo
 arbitrio, & quidem de Jure Divino, Imperato-
 res eligere.

Saeculum IX.
 A. C. 876.

2.

4.

Sæculum IX. quibus admonebat Regem Ludovicum, ut
 A. C. 876. pœnitentiam ageret, & ex regno fratris
 sui militem abduceret. Sed ipse & Legatos & paternam admonitionem respexit. Itaque Papa Leonem Episcopum Combriciorum & Petrum Forosemproniensem misit cum iisdem mandatis. Et admodum incertum, an ea Rex recepturus sit. Quia vero alia negotia Ecclesiastica prohibent, ne duo Legati, Leo & Petrus longo tempore hic commorentur, & quum non est, Episcopos a provincia remota huc delatos diu detinere, visum est aliis Legatis Joanni Tuscanensi & Joanni Aretino, cum aliquot delectis Episcopis, illam curam esse committendam, ut ea, quæ restant, perficiant, sive aliud Concilium convocandum sit, sive refractarios puniendi. Papa autem cum tota Ecclesia Romana, quæ ipsi egerint, rata habebit.

- Cum Joannes Papa, consentiente Carolo Imperatore, jubeat & præcipiat, Ansegisus Archiepiscopus Senonensis ipsius Vicarius sit, eique Primatum in Gallia & Germania conferat, cum potestate, convocandi Concilia, & causas currentes canonice decidendi; ita autem ut causas majores ad iudicium Papæ remittere teneatur, hoc Decretum unanimes mi voce confirmamus, & volumus, ut
- 7.
 8. Primas Gallie & Germanie sit.

stro etiam *Judicio confirmamus sententiam, nuper in Concilio a Joanne Papa contra Formosum Episcopum Portuensem depositum, Gregorium Nomenclatorem, Stephanum Secundicerium, Gregorium Vestiarario præfectum, eorumque conscios, latam, atque prout tenemur, omnibus Papæ Decretis obedimus. Confirmamus etiam sententiam latam contra latrocinia Regis Ludovici & consciorum, nisi respiscant & Sacræ Sedi debitam obedientiam præstent.*

Sæculum IX.
A. C. 876.

Articuli Con-
cilio Ponti-
gonensis.

9.

His posterioribus tribus Articulis sine dubio Episcopi Franciæ in Concilio Pontigonensi maximopere offensi.

In eodem Concilio cum Carolus Imperator novum Sacramentum fidelitatis ab omnibus suis Vasallis atque etiam ab

to. 9. Conc.
p. 293.

ibid. Sirm.

Hincmaro Remensi, quem Ludovico fratri suo regnum suum invadenti favisse suspicabatur, sibi præstari jussisset, id impatienter tulit Hincmarus; quod cognoscimus ex libello ad Imperatorem directo, in quo de vocibus prope singulis editi juramenti tricatur. His vero nihil effecit, nisi quod acerbam animi ægritudinem prodiderit. Aliquatamen

op. 61. tom. 2.
p. 834.

attentione digna sunt verba sequentia: *Pater tuus, Beatæ Memoræ, nihil aliud ab Episcopis, qui ad ipsum deponendum consensum præbuerant, atque ab Ebbone factionis Duce petendum sibi esse existi-*

p. 837.

O o 3

mavit,

Sæculum IX. A C. 876. *mavit, quam Literas, quæ in manibus meis sunt. Unde nec ego merebar, ut aliud Sacramentum præter promissionem meam, tamdiu & usque ad senilem ætatem a me servatum, his diebus exigeretur. Sed non est obstupescendi locus, quod officiis præfecti, quos invidia urgete impulerint, ut a me petas, quod Pater tuus toto vitæ suæ tempore a me petendum non credidit, quamvis annis ferme octo me arcanorum omnium confesum habuerit, quin imo quod nec tibi per annos triginta sex, a me exigendum esse, in mentem venit.*

§. XXXVI.

De Appellatione ad Sedem Romanam.

Seff. 3. 7. **I**n Concilio Pontigonensi bis mentio occurrat de contentione exorta, ob Presbyteros diversarum Dicecesium ad Legatos Papæ appellantes, & conjectura est, inde natam fuisse causam scribendi Epistolam, quam Hincmarus ad Papam nomine Imperatoris contra appellationem ad Sedem Romanam jam tunc plus iusto frequentes dedit.

Opusc. 47. to. 2. p. 768.

In ea Epistola queritur Imperator, quod ex eo tempore, quo inter se & nepotem suum Ludovicum Imperatorem orta fuissent dissidia, Presbyteri citra alpes, ab Episcopis suis canonicè condemnati, ceperint